

36) Bestemmelsen i en Sygekassevedtægt om Overstuddets Anvendelse ved Kassens Opøsning kan være affattet i en saadan Almindelighed (saasom at det skal anvendes til velgørende Djemed efter Generalforsamlingens Beslutning), at der maa have Kontrol med, hvorledes denne Bestemmelse udføres. De paagældende Udtryk i § 24 ere derfor foreslaaede førte tilbage til den Skikelse, hvori de tidligere ere vedtagne af Landstinget.

Udvalget har i øvrigt delt sig i et Flertal (Ablefeldt, Carstensen, J. Danneffold-Samsøe, B. G. C. Jensen, Kayser, Chr. Nielsen, Th. Nielsen, Raben, Reedtz-Thott, Steffensen) og et Mindretal (Knudsen).

Flertallet formener, at Lovens Gennemførelse vil være af saa stor Betydning baade for Almenvellet og for Sygekasserne, at det ikke har villet paatage sig Ansvar for at forhindre denne, og man er derfor med Opgivelse af Særstandpunkter enedes om en Række af Endringsforslag, som ikke i alt for høj Grad afvige fra de i dette Ting tidligere vedtagne. Det skal nedenfor nærmere motivere en Del af sine Endringsforslag.

4) Lovforslaget, som det er vedtaget af Folketinget, betinger Sygekassernes Afgang til Anerkendelse deraf, at de ere knyttede til et bestemt Jag eller omfatte en bestemt Kreds af Personer, eller at der er fastsat en stedlig Begrænsning for Retten til at være Medlem af Kassen. I disse Bestemmelser har Udvalgets Flertal foreslaaet forskellige Forandringer.

For det første har man ved Ordet „Jag“ tilføjet i Parantes: „Handel, Industri eller Haandværk“. Herved er dog kun udtrykkelig fastslaaet, hvad der allerede i Bemærkningerne til § 3 i Regeringsforslaget af 1888 er forudsat at ligge i dette Ord, og hvad der ogsaa stemmer med Sagens Natur, idet den indbyrdes Tilnytning mellem Medlemmerne udenfor de nævnte Gr-

hverv som Regel vil ligge i den stedlige Begrænsning.

Den stedlige Begrænsning er dernæst foreslaaet at skulle være Kommunen. Den kommunale Grænse er nemlig tilstrækkelig vid til, at der altid indenfor samme vil være Plads for Dannelsen af en eller flere Sygekasser, og der ses derfor ikke nogen Grund til at gaa her ud over. Sættes Grænsen videre, vil Forholdet mellem Medlemmerne blive saaledes, at deres gensidige Kontrol, som er saa overordentlig vigtig for Sygekasserne, let bliver illusorisk. En Undtagelse er dog gjort ikke alene for de nu bestaaende Kasser, som omfatte flere Kommuner, men ogsaa for fremtidige Kasser, som omfatte København og tilstødende Kommuner.

Den Begrænsning for Sygekasserne, som skulde ligge i, at de omfatte en „bestemt Kreds af Personer“ har man ikke set nogen Grund til at bibeholde. Disse Udtryk angive i Virkeligheden ikke noget Holdpunkt for Bedømmelsen af, hvilke Forhold der skal bestaa imellem Medlemmerne, og lader man dem blive staaende i Loven, ville de kunne have til Følge, at de andre Grænser, faglige og stedlige, blive ganske betydningsløse. Flertallet ser heller ikke, at der kan være Trang til en saadan Bestemmelse.

5) De paagældende Udtryk ere tilføjede for at antyde det i og for sig selvsjælgelige, at den af Folketinget indsatte Slutningsbestemmelse i § 4 ikke er til Hindring for, at en Sygekassevedtægt ved Siden af en faglig Grænse ogsaa kan fastsætte en stedlig Grænse.

7) Sygekasser, der ere knyttede til en enkelt Forretning, indtage en særlig Stilling indenfor Sygekasseinstitutionen, idet de som oftest ere stiftede ved Arbejdsgiverens Initiativ og nyde pekuniær Støtte af ham. En Særstilling for disse Kasser er ogsaa forudsat af Folketinget, og dette Ting har derfor betinget deres Ret til Anerkendelse deraf, at Kassens Vedtægt giver Sikkerhed for, at Generalforsamlingen er den højeste Myndighed. En saadan for alle Tilfælde